

[Justitsministeren]

Jeg tror heller ikke, at vi ved denne lejlighed skal gå for langt ind på spørgsmålet om virkningen af den lovgivning, der blev gennemført vedrørende berigelsesforbrydelser for næsten 1½ år siden. Det er rigtigt – og det er et svar til hr. Bjørn Elmquist – at der er blevet foretaget undersøgelser – de er blevet foretaget af rigspolicechefen, der også har meddelt resultatet – men jeg tror bare, man må sige, at det er rimeligt og rigtigt at bearbejde dette materiale nærmere, inden vi kan sige noget sikkert om virkningerne af den nedsættelse, der fandt sted. Hvad angår antallet af sigtede, er det det store tal, der er kommet igen, som er nævnt, men vi skal jo også se på det reelle i den sag: hvem er blevet dømt, og hvad er de blevet dømt for? For der er jo tale om en række tilfælde, hvor man har taget alt det med, de er sigtet for.

Jeg vil gerne vende tilbage til det, men beder altså bare om mulighed for at få bearbejdet materialet lidt mere, også for at det kan give grundlag for en bedømmelse af det, det drejer sig om, nemlig om man gjorde noget forkert, da man nedsatte straffen for berigelsesforbrydelser, eller det er en bestemmelse, vi kan fortsætte med; det må jo være det, der har interesse i den forbindelse i stedet for, at vi gør op, hvad man måtte have sagt med hensyn dertil tidligere.

I øvrigt fik vi den debat, som jeg havde forventet, med hensyn til spørgsmålet om varetægtsfængsel. Argumentationen lå på linje med den, vi har hørt tidligere. Jeg blev spurgt, hvorfor jeg fremsætter et forslag, om hvilket man sidste gang kunne konstatere, at der var et flertal imod i hvert fald retshåndhævelsesarrestudvidelsen, hvorimod jeg ikke dengang kunne konstatere et flertal imod uskadellighedsarresten.

Derom vil jeg alene sige, at det er regeringens og min opfattelse, at vi bør tage et initiativ over for den vold, der finder sted, og gøre det på den måde, der her er foreslået. Det er vel til enhver tid en regerings ret – man kan endda sige pligt – at angive, hvilken lovgivning den mener vil være rimelig over for noget, som alle ønsker at bekæmpe.

Jeg er da klar over, at der er et flertal her, og jeg er også klar over, at der er fremtrædende jurister, der er gået imod, men jeg synes, man udvidede kredsen meget stærkt, da man sagde, at alle statsadvokater var modstandere. Det har jeg nu ikke konstateret,

men nok, at der er fremtrædende jurister, der er imod det. Spørgsmålet om, hvorvidt der er en anden opfattelse i befolkningen, har jeg min mening om. Nu forstår jeg, at meningsmålinger ikke er noget, der overhovedet bør interessere folk, der beskæftiger sig med politik, som jeg gør det. Ved andre lejligheder har jeg fået det indtryk, at der er en del folketingsmedlemmer, som i hvert fald ikke springer f.eks. en Gallup over, der kommer den første søndag i hver måned; jeg har egentlig aldrig truffet et sådant folketingsmedlem. Men det er muligt, de findes – tiderne kan jo ændre sig. Jeg forstår, at meningsmålinger er noget, man ikke må skele til, og da jeg jo ikke kan henvise til nogen folkeafstemning, må jeg bare sige, at jeg har min mening om befolkningens opfattelse på dette punkt, og på det grundlag må vi så drøfte det.

Hr. Hagen Hagensen var inde på, at det kunne være fornuftigt og rigtigt med en tidsbegrænsning af den særlige retshåndhævelse, der skulle være tale om i tilfælde af voldsforbrydelser. Det vil jeg meget gerne drøfte. Jeg er tilhænger af det i praksis – det siger jeg på forhånd – og jeg synes også, jeg kan se det rimelige i at sætte det ind i loven. Det skulle være en ganske kortvarig periode, der i sådanne tilfælde skulle kunne varetægtsfængsles for, og det drøfter jeg gerne.

Samlet vil jeg gerne takke for den interesse, der har været for dette lovforslag.

Hagen Hagensen (KF):

I yderkanten af det, vi har beskæftiget os med i dag, nævnte hr. Nør Christensen spørgsmålet om at få flere institutionspladser til rådighed i tilfælde, hvor der skal ske varetægtsfængsling eller noget lignende af unge mellem 15 og 18 år. Jeg ser meget gerne, at man får klaret disse forhold, for jeg har selv syntes, at det er for galt, hvis ganske unge skal anbringes i varetægtsfængsel. Jeg ser i øvrigt meget gerne, at man når frem til at lave varetægtsurrogater også over for andre, så man i højere grad helt kan undgå varetægtsfængsling eller i hvert fald varetægtsfængsling med isolering helt eller delvis.

Hr. Bernhard Baunsgaard og senere hr. Wilhelm gjorde nogle bemærkninger i anledning af det, jeg havde sagt om den sag, der var rejst mod Karl Jørgensen, og hr.